

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf. III. 30.529/2008/8.

A Debreceni Ítéltábla a Hargitai-Mezőfi Ügyvédi Iroda (1118 Budapest, Budaörsi út 4-18. B. lph. III/20/A. szám, ügyintéző: Dr. Hargitai László ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek-, az elsőfokú eljárásban Dr. Pintér András Pál ügyvéd (1123 Budapest, Alkotás u. 31. szám), a másodfokú eljárásban Dr. Kovács Kornélia ügyvéd (4024 Debrecen, Piac u. 58. II. lph. I/15. szám) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) alperes ellen - akinek a pernyertessége érdekében a perbe beavatkozott a Győrffy Ügyvédi Iroda (4025 Debrecen, Vár u. 2. III/4. szám, ügyintéző: Dr. Győrffy István ügyvéd) által képviselt I. rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) beavatkozó - megtérítési igény érvényesítése iránt indult perében, a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2008. július 2. napján kelt, 7. G. 40.121/2007/23. számú ítélete ellen az alperes és a beavatkozó részéről 25. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

v é g z é s t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására, és újabb határozat hozatalára utasítja.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárással a felperes oldalán 292 800 (Kettőszázkilencvenkettőezer-nyolcszáz) Ft, míg az alperes oldalán 878 600 (Nyolcszázhetvennyolcezer-hatszáz) Ft másodfokú perköltség merült fel.

Ez ellen a végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

Az alperes alkalmazásában álló gépjárművezető (beavatkozó) által vezetett, az alperes tulajdonát képező pótkocsis tehergépkocsi az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint 2006. november 13-án 15 óra 40 perckor a ... Köztársaság területén ... közelében balesetet szenvedett, amelynek következtében a ... Bt. megbízásából ...-ba szállított 248 db ... típusú kandalló megsérült. A járműszerelvényt a felperes biztosította CMR-felelősségbiztosítás keretében. A gépjárművezető a káresemény bekövetkeztének időpontjában - az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint - súlyos fokú - a ...-i kórházban 18 óra 14 perckor ... típusú berendezéssel mért 2,38 g/kg alkoholmennyiségű, majd a mérést követő vérvétellel 3,16, illetve 2,90 g/kg mértékű - alkoholos befolyásoltság alatt állt.

A ... rendőrség által kiállított igazolás szerint a baleset oka az volt, hogy a beavatkozó a vezetés előtt alkoholtartalmú italt fogyasztott, valamint nem megfelelő sebességgel közlekedett. A ... Járási Bíróság a C.j.1.T.41/2007. számú ítéletében bűnösnek mondta ki a beavatkozót ittas járművezetés és közúti baleset okozása miatt „kábulást okozó anyag hatása alatti veszélyeztetésben”, és ezért a 2007. április 11. napján jogerőre emelkedett ítéletében őt hat havi szabadságvesztésre, és kétévi járművezetéstől eltiltásra ítélte.

A balesetet követően a rakományt átrakták egy másik teherautóra és visszaszállították a feladóhoz, ahol az megsemmisítésre került. A kár mértéke 37200 EUR volt. A felperes ezzel összefüggésben 9 762 692 Ft kártérítést fizetett ki a károsult ... Kft-nek.

A felperes a keresetében 9 762 692 Ft tőke és ennek 2007. május 29. napjától járó évi 5 %-os mértékű kamata és perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes és a beavatkozó a kereset elutasítását kérték, aztösszagszerűségében ugyan elismerték, de jogalapjában vitatták.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaposnak találta, és ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 9 762 692 Ft tőkét, és ennek 2007. május 29. napjától járó évi 5 %-os mértékű késedelmi kamatát.

Kötelezte az alperest és a beavatkozót, hogy egyetemlegesen fizessenek meg 15 napon belül a felperesnek 1 171 562 Ft perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtette, hogy mivel a Pp. 4. § (1) és (2) bekezdése alapján a bíróság nem volt elzárva attól, hogy a perbeli baleset körülményeit megvizsgálva a ... bíróság által megállapítottól eltérő tényállást állapítson meg, ezért a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a perben az alperesnek azt kellett bizonyítania, hogy a gépjárművet vezető beavatkozó a baleset időpontjában nem volt alkoholos befolyásoltság alatt, illetve, hogy az nem érte el azt a mértéket, ami alapot ad a felperesnek arra, hogy az általa kifizetett kártérítés megfizetését - mint regresz igényt - kérje az alperestől.

A perben az alperes az őt terhelő kötelezettsége ellenére nem bizonyította azt, hogy a ... hatóság megállapításával ellentétben a baleset nem 15 óra 40 perckor, hanem 14 óra 28 perckor következett be. A ... hatóság által kiállított valamennyi iraton a baleset időpontjaként 15 óra 40 perc van feltüntetve. Az elsőfokú bíróság ezt az időpontot fogadta el amiatt, hogy a beavatkozót (a beavatkozó előadása szerint) rögtön, a gépjárműből való kiszállását követően vitték el a kórházba, és a baleset egyetlen tanúját is ez időpontban regisztrálták, ami a bizonyítékok szerint 16 óra 45 perckor történt meg.

Az alperes nem tudta bizonyítani a perben, hogy a beavatkozó a balesetet követően alkoholt ivott volna, illetve, hogy a baleset után olyan mértékű ráívás történt, ami a felperes visszkereseti joga szempontjából a korábban irreleváns mértékű alkoholos befolyásoltságot releváns mértékűvé változtatta.

Az alperes által beszerzett magánszakértői vélemény - amelyet a perben az alperes előadásaként vehetett figyelembe az elsőfokú bíróság - sem igazolta az alperes állításait, mert bár megkérdőjelezte a ... mérési eredmények objektivitását, utóbb mégis magyarázatot adott arra, hogy a légalkohol mérése sokkal magasabb eredményt mutatott, mint a véralkohol szint gázkromatográfiás meghatározása. A magánszakvélemény sem zárta ki a beavatkozó balesetkori alkoholos befolyásoltságának a lehetőségét, csupán valószínűsítette az utólagos ivást abból kiindulva, hogy a kórházban nem tapasztalták a beavatkozóon az alkoholos befolyásoltság jeleit.

Ez utóbbi megállapítást azonban cáfolták a rendelkezésre álló rögzített adatok, amelyekben megtalálható L.M. asszisztens nyilatkozata, miszerint a beavatkozó a beszállításkor spicces volt, érződött rajta az alkoholos lehelet. Az alkoholfogyasztás jeleinek hiányát pedig csak a 18 óra 15 perckor végzett vérvétel alkalmával jegyezték fel a kórházban. Az asszisztens nyilatkozatát erősítette meg Dr. ... és S.O.E.nővér tanúvallomásai is. Az asszisztens és a

nővér úgy nyilatkoztak, hogy a kórházban bár nem volt folyamatos a beavatkozó felügyelete, de 5 percenként kinéztek rá, ezért tudtuk nélkül nem hagyhatta el a kórházat a beavatkozó.

Sem a perbeli szakvélemény, sem a magánszakvélemény nem tartotta kizárhatónak a beavatkozó súlyos fokú alkoholos befolyásoltságát a baleset bekövetkezésekor. De a beavatkozó tényelődása is ellentmondásos volt mind az általa vásárolt és elfogyasztott alkohol mennyisége, mind az utólagos alkoholvásárlás körülményeit, illetve a kórházba szállítása, és az alkoholvizsgálat megtörténte között eltelt időtartam hosszát illetően, ezért az elsőfokú bíróság sikertelennek találta az alperest terhelő bizonyítást, és tényként állapította meg, hogy a beavatkozó súlyos fokú alkoholos befolyásoltság alatt okozta a balesetet.

A „Nemzetközi közúti árufuvarozási szerződésről” szóló, Genfben 1956. május 19. napján kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1971. évi 3. tvr. 17. cikkének 1.) pontja szerint az alperest terhelő felelősség miatt az okozott károkért a felperes áll helyt a peres felek között létrejött felelősségbiztosítási jogviszony alapján (Ptk. 559. § (1) bekezdése).

A felperes a Ptk. 559. § (3) bekezdése, illetve a felek közötti CMR-felelősségbiztosítási szerződés általános szerződési feltételeinek X. fejezete szerint teljes mértékű visszkeresetet érvényesíthet, ha a kárt szándékosan, vagy a fuvarozót terhelő olyan súlyos gondatlansággal okozták, amely az ügyben eljáró bíróság által alkalmazott jog szerint a szándékossággal egyenértékűnek minősül.

Jelen esetben azt az alperes sem vitatta, hogy a felek közötti szerződés szerint 2,51 ezrelékes alkoholszintről van szó, olyan súlyos fokú alkoholos befolyásoltságról, ami megalapozza a regressz jog érvényesítését.

Az elsőfokú bíróság az alperest az általa és a beavatkozó által összecszerűségében nem vitatott kereset szerint marasztalta.

A pervesztes alperest - a Pp. 83. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően a beavatkozóval egyetemlegesen - a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperesnek az eljárással felmerült perköltsége megfizetésére.

Az ítélet ellen az alperes és a beavatkozó fellebbezett, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, a felperes keresetének az elutasítását, és a felperes kötelezését kérték az első- és másodfokú eljárásban felmerült perköltség megfizetésére.

Álláspontjuk szerint az ítélet nem megalapozott, mert az elsőfokú bíróság nem tett eleget a tényállás felderítésére vonatkozó kötelezettségének, a perbeli tényállást tévesen állapította meg, és abból téves jogi következtetést vont le.

Álláspontjuk szerint a beavatkozó által a ... Köztársaságban elkövetett bűncselekmény törvényi tényállása és jogi minősítése tekintetében a magyar bíróságot nem köti a ... hatóság által kitöltött, a felperesi kereset jogalapjának egyedüli alátámasztására szolgáló igazolás tartalma. A felperes által hivatkozott ... rendőrségi igazolás már csak azért sem lehet elegendő a jogalap bizonyítására, mert azon az aláírás olvashatatlan. Ezen túl hiányzik róla a „külföldön felhasználásra kerülő közokiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének (felülhitelesítésének) mellőzéséről” szóló Hágai Egyezmény 3. cikke szerinti, az okiratot kiállító személyt, illetve az aláírás és a pecsét eredetiségét tanúsító záradék.

Hangsúlyozták, hogy az okirat csupán a ... rendőrség állítását tartalmazza, azt nem tanúsítja, hogy a beavatkozó elkövette az ittas járművezetés vétségét, erre csak a bírósági ítélet lenne alkalmas, amelyet azonban a felperes nem csatolt be.

Utaltak arra is, hogy a ... rendőrség igazolása a baleset bekövetkezése utáni légalkohol mérés eredményét tartalmazza, véralkohol eredményt nem tartalmaz, a baleset időpontjában fennálló alkoholos állapotra visszaszámolni pedig csak véralkohol vizsgálati eredményből lehet.

Sérrelmezték, hogy az elsőfokú bíróság nem észlelte az igazolás hiányosságait, és nem hívta fel a felperest keresetösségi jogának a bizonyítása érdekében a ... bírósági iratok és előzményi iratok hiteles fordításban történő becsatolására.

Sérrelmezték azt is, hogy az elsőfokú bíróság a rendőrségi okirattal szemben az alperest és a beavatkozót hívta fel annak bizonyítására, hogy a beavatkozó nem követte el a terhére rótt bűncselekményt, vagyis hogy a felperes követelésének hiányzik a jogalapja.

Hivatkoztak arra is, hogy a bírósági eljárásban a Hágai Egyezmény alapján nem mellőzhető a külföldi iratokról az ún. tanúsítvány kiállítása, ezért tévedett az elsőfokú bíróság, amikor okirati bizonyítékként elfogadta a hiteles fordítás nélküli ... iratokat, amelyek sem közokiratként, sem teljes bizonyító erejű magánokiratként nem vehetők figyelembe.

Megalapozatlannak tartották az elsőfokú bíróság ítéletét abból az okból is, hogy az elsőfokú bíróság nem tisztázta a baleset bekövetkezésének időpontját, amely alapvetően befolyásolja annak a ténynek a megállapíthatóságát, hogy ivott-e vagy sem alkoholt a beavatkozó, illetve, hogy milyen mennyiségben ihatott a baleset bekövetkezése előtt, és ezáltal a baleset bekövetkezésekor alkoholos befolyásoltság alatt állt-e vagy sem.

Utaltak arra, hogy a rendőrségi igazolás szerint a cselekmény 2006. november 13-án 15 óra 40 perckor, a ... Járásbíróság ítélete szerint 2006. november 13-án 14 óra 28 perckor történt.

Álláspontjuk szerint a kórházi asszisztens, a nővér, illetve a beavatkozót ellátó orvos tanúvallomása nem lehet mérvadó, mivel az állítólagos alkoholos lehelet, a piros arc nem tekinthető az ittasság klinikai tüneteinek, az ittasságot nem érzékszervi úton kell megállapítani. Ugyanakkor a helyszínre érkező rendőrök a jelentésükben azt rögzítették, hogy nem látták ittasnak a beavatkozót.

Nem vitatták, hogy az alperes által becsatolt tachograf korongmásolat nem tekinthető aggálytalan bizonyítéknak, de erre figyelemmel az elsőfokú bíróságnak a felperest kellett volna arra köteleznie, hogy csatolja be az eredeti - a ... hatóság által lefoglalt és ki nem adott - tachograf korongot vagy annak hiteles másolatát, mert csak ennek alapján lett volna kétséget kizáró módon megállapítható a baleset pontos időpontja.

Hivatkoztak arra is, hogy a beavatkozó nyilatkozatainak ellentmondásosságát eredményezhették a tolmácsolási nehézségek, a baleset okozta sokk, illetve az a tény, hogy a balesetet követő napon letartóztatták.

A perben beszerezett igazságügyi szakértő helyes értelmezéssel azt a megállapítást tette, hogy a beavatkozó a baleset bekövetkezésekor nem volt ittas, azaz nem volt a vérében a magyar törvények szerint 0,8 ezrelék vagy e fölötti véralkohol. A szakértői vélemény ugyan kimondja, hogy a beavatkozó ihatott a baleset bekövetkezése előtt is, de ez nem biztos, az pedig nem igazolható kétséget kizáró módon, hogy a véralkohol szintje meghaladta volna a 0,8 ezreléket. A magánfelkérésre készült szakvélemény is ugyanezt a megállapítást tartalmazza. A ... szakértő szakvéleménye pedig a jelen perben nem használható fel bizonyítékként.

Tévesnek tartották az elsőfokú bíróság ítéletének 7. oldal első bekezdésében rögzített jogi következtetést, mivel a kereset alapját képező cselekményt nem a fuvarozó, hanem az ő alkalmazottja követte el, a CMR-felelősségbiztosítási szerződés pedig a teljes mértékű

visszkereset érvényesíthetősége körében kizárólag a fuvarozó magatartását kívánta feltételként értékelni.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását, és az alperesnek a másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perbeli tényállást helyesen állapította meg, és abból helytálló jogi következtetést vont le.

Előadta, hogy a felperes visszkereseti jogának alapját a ... bíróságnak a beavatkozó bűnösségét megállapító, jogerős ítélete képezte, ehhez képest az alperesnek kellett bizonyítania a ... hatóságok által megállapítottól eltérő tényállást, és ennek sikertelensége következményeit is az alperesnek kell viselnie.

Rámutatott arra, hogy sem a perbeli szakvélemény, sem a magánszakvélemény nem tartotta kizárhatónak azt, hogy a beavatkozó a baleset bekövetkezésekor súlyos fokú alkoholos befolyásoltság alatt állt, ezért az elsőfokú bíróság ezt a tényt helyesen állapította meg az ítéletében.

Arra is hivatkozott, hogy a Ptk. 348. § (1) bekezdése alapján az alkalmazott által a munkaviszonyával összefüggésben harmadik személynek okozott kárért a munkáltató felel a károsulttal szemben, ezért a CMR-felelősségbiztosítási általános szerződési feltételek X. fejezete alapján a felperes jogszerűen érvényesítette a regresz igényét az alperessel, mint fuvarozóval szemben.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozott.

A perben nem volt vitatott az a tény, hogy a felek közötti CMR-felelősségbiztosítási szerződés szerint 2,51 ezreléktől van szó olyan súlyos fokú alkoholos befolyásoltságról, ami megalapozza a felperesnek a felelősségbiztosítási szerződés általános szerződési feltételeinek X. fejezete szerinti teljes mértékű regresz igényét.

Itt jegyzi meg az ítélőtábla, hogy az alperes és a beavatkozó alaptalanul hivatkozott a fellebbezésében arra, hogy a CMR-felelősségbiztosítási szerződés a teljes mértékű visszkereset érvényesíthetősége körében kizárólag a fuvarozó magatartását értékeli, az alkalmazott által elkövetett cselekmény nem ad alapot a regresz igény érvényesítésére.

A „Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről” szóló, Genfben, az 1956. évi május hó 19. napján kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1971. évi 3. tvr. (ún. CMR Egyezmény) 3. cikke kimondja, hogy a fuvarozó ennek az Egyezménynek az alkalmazása esetén alkalmazottai és minden más olyan személy cselekményéért, valamint mulasztásáért, akinek szolgálatát a fuvarozás teljesítése céljából igénybe veszi, úgy felel, mintha a saját cselekménye vagy mulasztása lett volna, feltéve, hogy ezek az alkalmazottak, vagy egyéb személyek feladatkörükön belül jártak el.

A Ptk. 559. § (1) bekezdése szerint a felelősségbiztosítási szerződés a biztosítottat valamely harmadik személyt ért kár megtérítése alól mentesíti. A biztosítási esemény bekövetkezésekor beáll a biztosított jogszabályon alapuló kártérítési kötelezettsége.

A Ptk. 559. § (3) bekezdése tartalmazza a biztosítónak a biztosítottal szemben érvényesíthető megtérítési igényére vonatkozó főbb szabályokat, eszerint a biztosító szándékos károkozás, valamint a súlyos gondatlanságnak a szerződésben megállapított eseteiben követelheti a biztosítottól a károsultnak kifizetett biztosítási összeg megtérítését.

A CMR-felelősségbiztosítási szerződés általános feltételei I. fejezetében megjelölt biztosítás tárgyára, valamint a Legfelsőbb Bíróság PK. 74. számú állásfoglalásában is kifejtettek tekintettel az általános szerződési feltételek X. pontjában írt feltételeket nem lehet akként értelmezni, hogy csupán a fuvarozót terhelő súlyos gondatlanság alapozhatja meg a biztosító teljes mértékű visszereseti jogát. A fuvarozó alatt a CMR Egyezmény 3. cikkében írtaknak megfelelően annak alkalmazottját is érteni kell.

A perben tehát a felperesnek azt kellett a keresete jogalapjaként bizonyítania, hogy a beavatkozó véralkohol szintje a baleset bekövetkezésének időpontjában elérte vagy meghaladta a 2,1 ezreléket.

Az ítéletábra álláspontja szerint a felperes által a keresetlevele mellékleteként becsatolt, a különböző ... hatóságok által kiállított, egymásnak részben ellentmondó adatokat tartalmazó okiratok ehhez nem voltak elegendőek.

Az ítéletábra álláspontja szerint a külföldi okiratok vonatkozásában az alperes és a beavatkozó a fellebbezésében alaptalanul sérelmezte azt, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást egyszerű másolatban, felülhitelesítés nélkül becsatolt, külföldön kiállított okiratok alapján állapította meg.

A Pp. 191. § (1) bekezdése szerint az eredeti okirat helyett annak hiteles, vagy egyszerű másolatban való bemutatása is elegendő, ha ezt az ellenfél nem kifogásolja, és az eredeti okirat bemutatását a bíróság nem tartja szükségesnek.

A jelen perben a ... hatóságok által kiállított különböző okiratok tartalmát egyik fél sem vitatta, az elsőfokú eljárásban felvett 9. sorszámú jegyzőkönyv 1. oldalán pedig szerepel az alperes és a beavatkozó jogi képviselőjének az a nyilatkozata, miszerint nem kéri a ... hatóságok megkeresését az ottani iratok beszerzése érdekében.

Az elsőfokú bíróság tehát jogszerűen járt el, amikor az alperes és a beavatkozó ezen nyilatkozatára, valamint a per eldöntése érdekében megválaszolandó kérdések körére tekintettel elfogadta az ítéleti tényállás megalapozásaként az egyszerű fénymásolatban becsatolt ... hatósági iratokat.

Az elsőfokú bíróság ítéletének az indokolásában nem adta valós magyarázatát annak, miért a 15 óra 40 perces időpontot fogadta el a tényállás megállapítása körében a baleset bekövetkezésének időpontjaként.

A 2006. november 15. napján kelt rendőrségi igazolás szerint a baleset 2006. november 13. napján 15 óra 40 perckor következett be, és ugyanezt az időpontot jelölte meg a ... büntetőeljárásban készült szakvélemény, illetve a kórházi jelentés is.

A ... Járási Bíróság Cj.1.T. 41/2007. számú ítélete ezzel szemben a baleset időpontjaként 2006. november 13. napját, kb. 14 óra 28 percet jelöl meg, és az elsőfokú eljárásban kirendelt igazságügyi szakértő 15. sorszám alatti szakvéleményének a 2. oldal második bekezdésében is az szerepel, hogy a tachograf korong alapján megállapítható, hogy a baleset nem a ... eljárásban készült szakértői véleményben írt 15 óra 40 perckor, hanem 14 óra 28 perckor következett be.

A Pp. 3. § (3) bekezdése előírja, hogy a bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében előzetesen tájékoztatni a feleket a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről.

Az elsőfokú bíróság a 4. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal utolsó előtti bekezdésében azt a tájékoztatást adta az alperesnek, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján őt terheli annak a bizonyítása, hogy a sofőr a rendelkezésre álló bizonyítékokkal szemben mégsem vezetett ittasan, és ennek következtében a biztosító igényérvényesítését megalapozó ok nem áll fenn.

Az alperes az elsőfokú eljárásban az 5. sorszám alatt becsatolt előkészítő iratához mellékelte - többek között - a magánfelkérésre elkészített szakértői véleményt, és a menetírólap fénymásolatát is. Amennyiben az elsőfokú bíróságnak az alperes által becsatolt bizonyítékokkal - a menetírólap fénymásolatával - kapcsolatban további formai kifogásai merültek fel, a Pp. 3. § (3) bekezdése szerint arról tájékoztatnia kellett volna az alperest, azzal a felhívással, hogy bizonyítsa a menetírólap azonosságát is.

Mivel az elsőfokú bíróság ezt elmulasztotta, ám utóbb ítéletében ezen bizonyítás hiányát az alperes terhére róttá, az ítélet tábla a Pp. 235. § (1) bekezdésében írtak szerint elfogadta az alperes által a másodfokú eljárásban 6. sorszám alatt becsatolt, a balesetet szenvedett gépjármű menetírólap másolatának elemzéséről készült szakvéleményt, mint a másodfokú eljárásban megengedetten előterjesztett új bizonyítékot.

Mivel ezen szakvélemény alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a perbeli gépjármű 2006. november 13. napján 14 óra 28 perckor szenvedett balesetet, ezért az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállást e körben megváltoztatja, és a perbeli baleset időpontját a ... Járási Bíróság ítéletével egyezően, 2006. november 13. napján 14 óra 28 percben állapítja meg.

Valamennyi, a felperes által a perben becsatolt ... okirat csupán azt tartalmazza, hogy 2006. november 13. napján 18 óra 14 perckor - a baleset után majd 4 órával - a légzést vizsgáló készülékkel milyen adatokat mértek, illetve az ezt követően, a 18 óra 15 perckor, és a 19 óra 15 perckor történt vérvételek milyen eredményt mutattak. Azt a tényt, hogy a gépjármű vezetése során, a baleset időpontjában mennyi lehetett a beavatkozó véralkohol szintje, csak a magyar szakértők vizsgálták.

Mind az alperes felkérésére készített magánszakvélemény, mind az elsőfokú bíróság által elrendelt szakértői bizonyítás során elkészült orvosszakértői vélemény orvosilag és orvosszakértőileg kizártnak találta azt, hogy a mért értékű véralkohol szint esetében a baleset bekövetkezése után, de a vizsgálat előtt nem ivott volna alkoholt a beavatkozó. Dr. P.S. igazságügyi orvosszakértő szakvéleménye szerint orvosszakértői eszközökkel nem bizonyítható, de nem is zárható ki a cselekményt megelőző alkoholfogyasztás, illetve alkoholos befolyásoltság, de nagyobbban találta annak a valószínűségét, hogy a nevezett a cselekményt megelőzően nem fogyasztott alkoholt.

Dr. F.M. kirendelt igazságügyi orvosszakértő - aki a Dr. P.S. igazságügyi szakértő szakvéleményében írtakkal mindenben egyetértett - megállapítása szerint nem zárható ki orvosszakértői eszközökkel az, hogy a beavatkozó csupán a cselekményt követően fogyasztott szeszesitalt. A szakértői vélemények tehát kategorikusan megállapítják a ráírt tényét, illetve azt sem tekintik kizárhatónak, hogy a beavatkozó csak a cselekményt követően fogyasztott alkoholt.

Mindezekkel a bizonyítékokkal az alperes megkérdőjelezte a beavatkozó véralkohol szintjének a felperes által a ... hivatalos iratokkal igazolni kívánt - egyébként sem a baleset időpontjában mért - mértékét.

Az elsőfokú bíróságnak a Pp. 164. § (1) bekezdése, illetve a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján a felperest kellett volna felhívnia arra, hogy nem csupán az ittas vezetés tényét, hanem azt kell bizonyítania, hogy a baleset időpontjában a beavatkozó véralkoholszintje 2,51 ezreléket elérte, illetve meghaladta.

Az elsőfokú bíróság ezt elmulasztotta, ennek következtében ítélete megalapozatlan, ezért az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. tv. (Pp.) 252. §-ának (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra, és újabb határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak fel kell hívnia a felperest, hogy szükség esetén a szakértői vélemény kiegészítése, vagy egyéb bizonyítékok (pl. a ... büntetőeljárás valamennyi iratának beszerzése) útján bizonyítsa azt, hogy a beavatkozó véralkoholszintje a baleset időpontjában is el kellett, hogy érje, illetve meg kellett, hogy haladja a 2,51 ezrelékes mértéket. Csak az e körben megismételt újabb bizonyítási eljárás eredményeként lesz az elsőfokú bíróság abban a helyzetben, hogy megalapozottan dönthessen a felperes kereseti kérelméről.

Mivel az eljárás folyamatban maradt, az ítélőtábla csupán megállapította a felek oldalán a másodfokú eljárással felmerült perköltség összegét, amelynek során a felek jogi képviselőjének munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3)-(5) bekezdései, és a 4/A. § (1) bekezdése alapján, mindkét oldalon bruttó 292 800 Ft-ban határozta meg, amelyhez az alperes oldalán hozzászámította a fellebbezéssel igazoltan megfizetett 585 800 Ft fellebbezési eljárási illetéket is.

Debrecen, 2009. február hó 04. napján

. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cógoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó